

Beste mensen samengekomen in de Naam van Jezus Christus,

Ergernis ontwikkelt zich in Jezus, zelfs tweemaal. Op het eerste gezicht doet ergernis denken aan het missen van de tram of de bus of dat het schap in de winkel leeg is. De ergernis van Jezus is onze Bijbellezing *tweeledig*: in de week van rouw vanwege het sterven van een mens zoals Lazarus wordt ergernis uitgesproken naar God. Dan is ergernis een uiting van uit-het-lood-geslagen-zijn, perplex staan. Dat gevoel ken je als een geliefd mens je ontvangt aan de dood.

Die nuance zien we terug in het Griekse woord voor zich ergeren, namelijk ταρασσειν (tarassein); hoort u het woord 'terras' erin? Ik voel mij 'platgeslagen'. Het ergert mij, het maakt mij perplex wat er nu gebeurt in Israël en in Gaza. Ik spreek dat uit naar God in gebed: *waarom al die doden, waarom die gruweligheden in het land waar Gods Huis heeft gestaan, de kribbe en het kruis van Jezus Christus?*

Jezus ergert zich, Hij is geraakt tot in zijn ziel, diep bewogen. Tranen ontwikkelen zich in Hem. Jezus weent. Intiem moment. Jezus is ook maar een mens. Hij kent dat intense verdriet, wat jou en mij ook kan overkomen.

De tweede ergernis van Jezus is goed te begrijpen. De weeklagers roddelen over Hem: "Hij kan blinden laten zien – hoe zit het nu dan?" Deze ergernis is de onrust in de ziel die verlangt naar herstel van balans, dat het weer klopt, dat het 'terras' – verwant aan 'terra', Latijn voor (platte) aarde – weer gelijk ligt zonder een scheve tegel.

Niets weerhoudt Jezus ervan om uiteindelijk met luide stem te roepen: "Lazarus, kom naar buiten!" – hoe zou jij reageren als je daar bij zou staan? Dat de naam wordt geroepen van je ongeboren kind, van het kind dat je hebt moeten verliezen, van geliefde man of vrouw of vriend of vader of moeder of zus of broer.

Ik gebruik eigen woorden als ik Jezus hoor roepen: "Kom terug uit het donker het licht in!" Want een mens roepen uit de spelonk van de dood is hetzelfde als Gods roep dat er licht moet komen. Zo haalt Hij uit de spelonk van de chaos en de wanorde de wereld en laat leven komen, een plek om te wonen voor het leven uit Zijn Hand.

"Kom" en vul hier je eigen naam maar in: "kom naar buiten."

De tot leven geroepen dode komt naar buiten. Hoe zou dat eruit hebben gezien, als voeten, handen en hoofd gewikkeld zijn in doeken? Naast die eerste opdracht van Jezus "Kom naar buiten!" volgt een tweede en een derde: "Maak de doeken los en laat hem gaan!" Lazarus kan zichzelf niet bevrijden en Jezus gaat niet Zélf erop af.

Jij en ik worden door Jezus verbonden aan de ander. Jij en ik worden elkaar gegeven om alle ingewikkelde dingen, alles wat ons verblindt of mistig houdt, te ontwikkelen om zo direct zicht te krijgen op Jezus Christus. **Help de ander in zijn ontwikkeling. Laat je helpen door de ander, zo ontwikkel je jezelf.** Kun je God misschien weer wat meer ontdekken in je leven. **Hij heeft de wereld, jou, zo lief, dat Hij zijn Zoon heeft gegeven aan deze wereld om deze uit de wikkels van de dood en het lijden te halen.** Dat geloof ik.

Het vervolg van het Johannes-evangelie loopt uit op Jezus' eigen dood. Hij wordt in doeken gewikkeld. Einde verhaal? Nee, God doorbreekt de routine van leven en doodgaan met leven, sterven én weer opstaan. Jezus laat de doeken achter. Niemand hoeft Hem te bevrijden van al het ingewikkelde. Hij laat zien dat Hij een Koninkrijk ontwikkelt, waar ieder mens een plek heeft. Wij laten Hem zijn gang gaan. Wij gaan met Hem mee.

Help je mee ontwikkelen?

Amen